

Piotr Szczepaniak

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

PLYNNOŚĆ FINANSOWA A RENTOWNOŚĆ FINANSOWA SEKTORÓW NIEFINANSOWYCH W POLSCE

Streszczenie: Rentowność i płynność finansowa to cele przedsiębiorstwa, które mogą być sprzeczne. Osiągnięcie jednego z nich warunkuje jednak osiągnięcie drugiego. Autor artykułu próbował ustalić siły zależności liniowej między rentownością finansową a płynnością finansową. Na potrzeby analizy związków posłużono się współczynnikiem korelacji liniowej Pearsona. Badaniu poddano wskaźnik rentowności kapitałów własnych i wskaźniki płynności finansowej. Z przeprowadzonych badań wynika, że w większości sektorów występuje wyraźna, choć umiarkowana zależność liniowa między ocenianymi wskaźnikami.

Słowa kluczowe: rentowność finansowa, płynność finansowa, współczynnik korelacji liniowej Pearsona.

1. Płynność i rentowność finansowa jako cele właścicieli przedsiębiorstwa

Właściciele kapitału lokują go w aktywa danego przedsiębiorstwa, licząc na jego pomnożenie przy akceptowanym przez siebie poziomie ryzyka. Przyrost kapitału początkowego odbywa się na dwa sposoby: przez maksymalizację zysku (cel krótkoterminowy) oraz przez wzrost wartości rynkowej firmy (cel długoterminowy). W pewnych sytuacjach mogą być to cele sprzeczne. Na przykład, kiedy generowane zyski nie będą reinwestowane w przedsiębiorstwie, ale będą konsumowane, inwestycje będą finansowane kapitałami obcymi, czyli przy większym ryzyku finansowym. Sytuacja taka może się stać negatywnym sygnałem dla potencjalnych inwestorów i spowodować spadek zainteresowania akcjami spółki, a tym samym może prowadzić do spadku jej rynkowej wartości. Najczęściej jednak maksymalizację zysków i mierzoną nimi rentowność postrzegają się jako najbardziej pożądany efekt działalności przedsiębiorstwa.

Coraz większa zmienność otoczenia i rosnąca (szczególnie w dobie kryzysu) niepewność funkcjonowania sprawiają, iż dla wielu przedsiębiorstw głównym celem staje się przetrwanie. Aby ten cel osiągnąć, szczególną uwagę należy zwrócić na płynność finansową, której utrata bywa częściej niż brak rentowności główną

przyczyną upadłości przedsiębiorstw. Celem tego opracowania jest próba ustalenia siły powiązań między rentownością finansową a płynnością finansową. Badania dotyczyć będą polskich spółek giełdowych z sektorów niefinansowych w latach 2003-2008 (III kwartał). Prowadzona w pracy analiza porównawcza dotyczyć będzie średnich dla całych sektorów wielkości badanych wskaźników. W odniesieniu do średnich sektorowych wartości wskaźników będzie również liczony współczynnik korelacji liniowej Pearsona.

2. Pomiar płynności finansowej i rentowności finansowej

Płynność finansowa przedsiębiorstwa odzwierciedla jego zdolność do pełnego i terminowego regulowania krótkoterminowych zobowiązań, tzn. tych płatnych w ciągu jednego roku. Płynność finansowa ma co najmniej trzy znaczenia:

- po pierwsze określa charakter utrzymywanych przez podmiot składników aktywów, czyli określa stopień „łatwości” ich zamiany na gotówkę,
- po drugie informuje o możliwościach odnawiania krótkoterminowych zobowiązań (rolowania zobowiązań),
- po trzecie określa relacje między bieżącymi aktywami i krótkoterminowymi pasywami.

Relacje te mają swoje odzwierciedlenie we wskaźnikach płynności finansowej pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia. Wskaźnik płynności finansowej pierwszego stopnia, nazywany inaczej wskaźnikiem natychmiastowej płynności (WNP), informuje, jaka część zobowiązań bieżących ma pokrycie w najbardziej płynnych składnikach aktywów obrotowych [Buk 2006, s. 214]. Wartość normatywna dla tego wskaźnika mieści się w przedziale 0,2-0,3, ale najlepszym punktem odniesienia dla wartości tego wskaźnika (jak również i pozostałych wskaźników płynności) jest wartość średnia dla sektora, w którym funkcjonuje oceniane przedsiębiorstwo. Wskaźnik ten ma następującą postać:

$$\text{WNP} = \frac{\text{inwestycje krótkoterminowe}}{\text{zobowiązania bieżące}} \quad (1)$$

Wartości średnie wspomnianego wskaźnika dla poszczególnych sektorów przedstawia tab. 1.

Wskaźnik natychmiastowej płynności najwyższe średnie wartości w analizowanym sześcioletnim okresie przyjmuje w przemyśle lekkim i w mediach, a najniższe – w handlu i sektorze spożywczym. Obserwując średnią wartość tego wskaźnika dla wszystkich sektorów, zauważamy poprawę jego wartości do roku 2006, a następnie wyraźny spadek świadczący o pogarszającej się płynności natychmiastowej.

Wskaźnik płynności finansowej drugiego stopnia, określane również jako wskaźnik szybkiej płynności (WSP), zawiera w liczniku środki pieniężne, płynne papiery wartościowe oraz należności. Wskaźnik ten pokazuje stopień pokrycia zobowiązań

Tabela 1. Wskaźnik natychmiastowej płynności w sektorach niefinansowych w Polsce (w %)

Sektor	2008	2007	2006	2005	2004	2003	Wartość średnia w okresie
Budownictwo	0,28	0,36	0,29	0,31	0,27	0,27	0,3
Chemiczny	0,51	0,41	0,41	0,55	0,19	0,12	0,37
Deweloperzy	0,59	0,94	0,83	0,44	0,47	0,47	0,62
Drzewny	0,09	0,18	0,23	0,21	0,47	0,1	0,21
Elektromaszynowy	0,33	0,43	0,37	0,27	0,31	0,26	0,33
Energetyka	0,47	0,41	0,79	0,57	0,4	0,14	0,46
Farmaceutyczny	0,18	0,23	0,7	0,12	0,28	0,04	0,26
Handel	0,11	0,2	0,14	0,14	0,13	0,13	0,14
Hotele i restauracje	0,19	0,37	0,42	0,57	0,35	0,22	0,35
Informatyka	0,48	0,33	0,41	0,41	0,35	0,37	0,39
Lekki	0,42	0,85	2,39	1,5	0,25	0,2	0,93
Mat. budowlanych	0,29	0,38	0,63	0,38	0,29	0,29	0,38
Media	0,81	0,8	0,83	0,71	0,87	1,19	0,87
Metalowy	0,55	0,65	0,51	0,4	0,35	0,33	0,47
Motoryzacyjny	0,1	0,27	0,11	0,12	0,24	0,49	0,22
Paliwowy	0,29	0,22	0,5	0,31	0,26	0,25	0,31
Spożywczy	0,26	0,19	0,16	0,14	0,18	0,12	0,18
Telekomunikacja	0,1	0,1	0,16	0,23	0,56	0,31	0,24
Wartość średnia dla wszystkich sektorów	0,34	0,41	0,55	0,41	0,35	0,29	

Źródło: opracowanie własne na podstawie: [Internet 1].

krótkoterminowych aktywami o wysokim stopniu płynności. Wskaźnik szybki wynoszący 1,0 uważany jest za zadowalający i pokazuje, że przedsiębiorstwo może szybko sprostać bieżącym zobowiązaniom. Wskaźnik ten ma następującą postać:

$$WSP = \frac{\text{należności krótkoterminowe} + \text{inwestycje krótkoterminowe}}{\text{zobowiązania bieżące}} \quad (2)$$

Wartości średnie tego wskaźnika dla poszczególnych sektorów przedstawia tab. 2.

Zaprezentowane zestawienie pokazuje duże zróżnicowanie sektorowe wartości wskaźnika szybkiej płynności. Jak wynika z tab. 2, wskaźnik płynności finansowej drugiego stopnia najwyższe wartości osiąga w branży medialnej, przemyśle lekkiem oraz informatyce (można tu nawet mówić o nadpłynności). Wyraźnie najniższa wartość średnia tego wskaźnika w badanym okresie pojawia się w handlu, sektorze

spożywczym i telekomunikacji. Obserwując zachowanie się średniej wartości tego wskaźnika w odniesieniu do wszystkich sektorów w poszczególnych latach badanego okresu, zauważamy jego wzrost do końca 2006 r., co świadczy o poprawie bezpieczeństwa płynności finansowej polskich spółek giełdowych, a następnie spadek sygnalizujący obniżenie tego bezpieczeństwa.

Tabela 2. Wskaźnik szybkiej płynności w sektorach niefinansowych w Polsce (w %)

Sektor	2008	2007	2006	2005	2004	2003	Wartość średnia w okresie
Budownictwo	1,17	1,19	1,14	1,09	1,01	0,99	1,09
Chemiczny	1,35	1,06	1,33	1,51	0,9	0,75	1,15
Deweloperzy	0,94	1,21	1,08	0,77	0,72	0,86	0,93
Drzewny	0,61	0,89	1,21	1,21	1,47	0,81	1,03
Elektromaszynowy	1,15	1,44	1,28	1,25	1,53	1,28	1,32
Energetyka	0,92	0,89	1,29	1,15	1,03	0,57	0,98
Farmaceutyczny	0,84	0,87	1,94	1,12	1,24	0,72	1,12
Handel	0,67	0,73	0,67	0,63	0,62	0,67	0,67
Hotele i restauracje	0,56	0,76	0,81	1,01	0,62	0,47	0,71
Informatyka	1,5	1,31	1,42	1,29	1,21	1,32	1,34
Lekki	0,68	1,36	3,09	2,2	0,68	0,76	1,46
Mat. budowlanych	1	1,01	1,31	1,06	0,87	0,88	1,02
Media	1,55	1,58	1,39	1,37	1,59	1,83	1,55
Metalowy	1,18	1,17	1,08	0,83	0,82	0,78	0,98
Motoryzacyjny	0,84	0,95	0,81	0,93	1,13	1,38	1,01
Paliwowy	1,05	0,9	1,09	0,98	0,77	0,82	0,94
Spożywczy	0,71	0,74	0,7	0,77	0,71	0,73	0,73
Telekomunikacja	0,38	0,35	0,51	0,49	1,03	0,7	0,58
Wartość średnia dla wszystkich sektorów	0,95	1,02	1,23	1,09	0,99	0,91	

Źródło: opracowanie własne na podstawie: [Internet 1].

Wskaźnik płynności trzeciego stopnia, nazywany wskaźnikiem bieżącej płynności (WBP), informuje o relacji między aktywami obrotowymi a zobowiązaniami bieżącymi. Jego wartość powinna być wyższa niż 1,2 w przedsiębiorstwach produkcyjnych i 2,0 w przedsiębiorstwie handlowym [Buk 2006, s. 215]. Wskaźnik ten ma postać:

$$\text{WBP} = \frac{\text{aktywa obrotowe}}{\text{zobowiązania bieżące}} \quad (3)$$

Wartości średnie tego wskaźnika dla poszczególnych sektorów przedstawia tab. 3.

Tabela 3. Wskaźnik bieżącej płynności w sektorach niefinansowych w Polsce (w %)

Sektor	2008	2007	2006	2005	2004	2003	Wartość średnia w okresie
Budownictwo	1,42	1,42	1,31	1,24	1,15	1,14	1,28
Chemiczny	1,84	1,36	1,69	1,98	1,22	1,02	1,52
Deweloperzy	2,95	3,11	2,06	1,47	1,48	1,52	2,1
Drzewny	1,11	1,41	1,68	1,71	1,93	1,13	1,5
Elektromaszynowy	1,8	1,93	1,63	1,6	1,96	1,68	1,77
Energetyka	1,01	0,98	1,41	1,28	1,22	0,7	1,1
Farmaceutyczny	1,12	1,15	2,41	1,56	1,72	1,06	1,50
Handel	1,26	1,34	1,25	1,23	1,22	1,17	1,25
Hotele i restauracje	0,6	0,81	0,86	1,08	0,68	0,53	0,76
Informatyka	1,63	1,44	1,56	1,43	1,39	1,52	1,5
Lekki	1,2	2,1	4,08	3,03	1,23	1,22	2,14
Mat. budowlanych	1,41	1,43	1,79	1,57	1,34	1,29	1,47
Media	1,83	1,87	1,65	1,63	1,95	2,16	1,85
Metalowy	1,85	1,83	1,62	1,25	1,32	1,2	1,51
Motoryzacyjny	1,29	1,45	1,29	1,44	1,66	1,8	1,5
Paliwowy	1,71	1,57	1,58	1,56	1,16	1,26	1,47
Spożywczy	1,23	1,41	1,34	1,37	1,16	1,14	1,28
Telekomunikacja	0,41	0,38	0,54	0,52	1,06	0,72	0,61
Wartość średnia dla wszystkich sektorów	1,43	1,5	1,65	1,5	1,38	1,24	

Źródło: opracowanie własne na podstawie: [Internet 1].

Jak wynika z tab. 3, wskaźnik bieżącej płynności najwyższe średnie wartości w całym sześciolletnim okresie osiąga w sektorze lekkim i u deweloperów (ponad 2). Najniższe wartości (poniżej 1) pojawiają się w telekomunikacji oraz w sektorze hoteli i restauracji. Nie oznacza to jednak większego ryzyka utraty płynności, ale jest to skutek specyfiki działalności przedsiębiorstw z tych sektorów. Nabywcy usług od przedsiębiorstw sektora telekomunikacyjnego regulują zobowiązania w stałych miesięcznych cyklach, a zapasy stanowią znikomą część w aktywach tych przedsiębiorstw, dlatego wskaźnik bieżącej płynności, który w liczniku zawiera właśnie

należności i zapasy, jest relatywnie niski. Podobnie przedstawia się sytuacja w hotelach i restauracjach; tu płatności mają przeważnie charakter gotówkowy, a zapasów praktycznie nie ma (stanowią mniej niż 1% aktywów). Obserwując średnie wartości wskaźnika bieżącej płynności dla wszystkich sektorów, zauważamy jego poprawę do roku 2006, a następnie pogorszenie, które w roku 2008 jest skutkiem globalnego kryzysu finansowego.

Termin „rentowność” pochodzi od pojęcia „renta” w gospodarce rynkowej oznaczającego zysk od kapitału. W praktyce gospodarczej poziom rentowności mierzony jest tradycyjnie relacją zysku do wielkości poniesionych kosztów, zaangażowanych kapitałów lub osiągniętych przychodów ze sprzedaży. W zależności od przyjętej podstawy odniesienia wyróżnia się trzy aspekty rentowności:

- rentowność sprzedaży określaną w literaturze rentownością handlową,
- rentowność majątku zwaną rentownością ekonomiczną,
- rentowność zaangażowanych kapitałów własnych określaną też jako rentowność finansowa [Sierpińska, Jachna 1997, s. 103].

Do dalszych rozważań wykorzystany zostanie ostatni z wymienionych rodzajów rentowności – rentowność finansowa, ponieważ to jej maksymalizacją zainteresowani są właściciele. Wyraża ją relacja:

$$ROE = \frac{ZN}{KW} \times 100\%, \quad (4)$$

gdzie: ROE – wskaźnik rentowności kapitału własnego,

ZN – zysk netto,

KW – kapitał własny.

Im wartość wskaźnika ROE jest wyższa, tym korzystniejsza jest sytuacja finansowa przedsiębiorstwa, a konkretnie jego właścicieli. Wartości średnie tego wskaźnika dla poszczególnych sektorów przedstawia tab. 4.

Tabela 4. Rentowność kapitałów własnych w sektorach niefinansowych w Polsce (w %)

Sektor	2008	2007	2006	2005	2004	2003	Wartość średnia w okresie
1	2	3	4	5	6	7	8
Budownictwo	15,22	13,44	14,13	7,91	2,46	-3,43	8,29
Chemiczny	18,06	22,24	2,19	9,39	15,92	11,83	13,27
Deweloperzy	14,24	21,51	25,44	20,58	7,57	8,85	16,37
Drzewny	11,78	20,32	21,01	14,93	26,13	22,43	19,43
Elektromaszynowy	6,27	19,88	18,16	18,39	17,38	11,99	15,35
Energetyka	23,43	20,53	12,42	10,31	7,83	5,45	13,33
Farmaceutyczny	-6,32	2,7	12,03	13,87	4,38	15,06	6,95

Tabela 4, cd.

1	2	3	4	5	6	7	8
Handel	12,56	16,44	14,41	12,83	12,21	11,26	13,29
Hotele i restauracje	8,66	9,81	7,05	6,85	4,5	2,89	6,63
Informatyka	13,1	6,83	11,86	11,34	5,72	8,64	9,58
Lekki	-0,51	1,56	15,4	33,16	17,96	-5,19	10,39
Mat. budowlanych	11,79	13,64	14,91	17,21	19,33	16,98	15,64
Media	20,14	15,7	13,98	18,9	17,75	7,15	15,60
Metalowy	27,09	34,65	36,7	28,38	21,82	17,18	27,64
Motoryzacyjny	14,19	14,66	12,38	10,25	16,13	17,74	14,22
Paliwowy	13,21	13,49	14,49	18,02	16,24	12,96	14,74
Spożywczy	14,99	17,63	15,54	13,45	9,94	8,97	13,42
Telekomunikacja	14,1	10,36	8,8	11,56	13,45	1,47	9,96
Wartość średnia dla wszystkich sektorów	12,89	15,29	15,05	15,41	13,15	9,57	

Źródło: opracowanie własne na podstawie: [Internet 1].

Najwyższą średnią w okresie rentownością kapitałów własnych może się pochwalić sektor metalowy. Całkiem dobrze sytuacja przedstawia się również w branży drzewnej i deweloperskiej (choć ta ostatnia najlepsze lata ma już za sobą). Najniższą średnią rentowność odnotował sektory: hotele i restauracje oraz farmaceutyczny, a także branża budowlana (pomimo koniunktury na tym rynku, czego dowodem jest wysoka rentowność sektora deweloperów). Jeżeli natomiast spojrzymy na średnią rentowność kapitałów własnych dla wszystkich sektorów, to zauważymy jej poprawę (z wyjątkiem ostatniego roku, którego wyniki pochodzą z trzech pierwszych kwartałów).

3. Analiza związków między wskaźnikami płynności finansowej a wskaźnikiem rentowności kapitałów własnych w sektorach niefinansowych

Utrzymywanie płynności finansowej w pewnych sytuacjach może się okazać celem sprzecznym z maksymalizacją zysku i rentowności. Sprzeczność ta wynika z faktu, iż wszelkie działania zabezpieczające płynność finansową przedsiębiorstwa generują dodatkowe koszty (przede wszystkim koszt kapitałów długoterminowych) obniżające wynik finansowy i mierzoną nim rentowność. Natomiast maksymalizacja rentowności realizowana przez zwiększanie zadłużenia (przez tzw. efekt dźwigni finansowej, który jest silniejszy przy wykorzystywaniu krótkoterminowych, a zatem tańszych kapitałów obcych) prowadzi do wzrostu ryzyka utraty płynności finansowej.

Można jednak zauważyć, że płynność finansowa i rentowność finansowa są celami komplementarnymi. Przedsiębiorstwo, chcąc generować zyski, musi trwać, a warunkiem przetrwania w krótkim okresie jest właśnie płynność finansowa. Natomiast źródłem regulowania bieżących zobowiązań może być generowany zysk, o ile nie przyjmuje formy należności. Nawet jednak wtedy, gdy zysk ukryty jest w należnościach, poprawia poziom wskaźników bieżącej i szybkiej płynności.

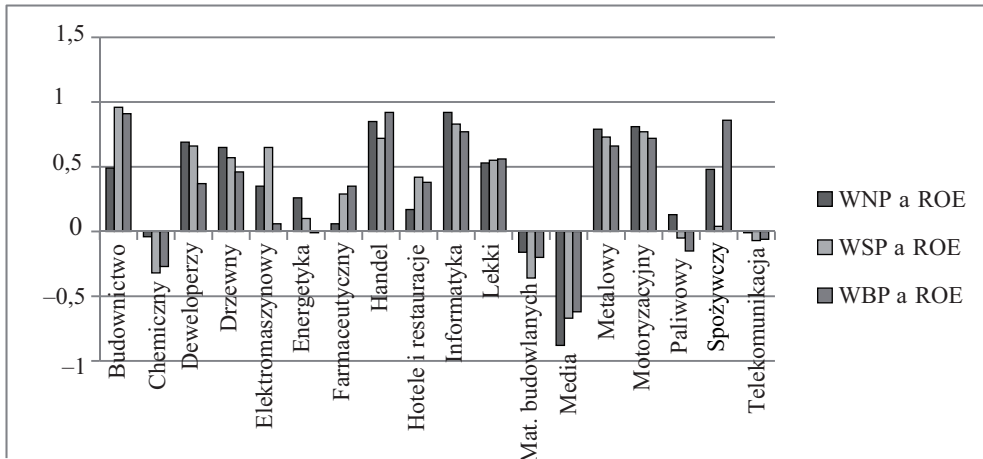
Do oceny stopnia zależności między średnimi dla sektorów wartościami wskaźników rentowności kapitałów własnych i wskaźników płynności finansowej wykorzystany został współczynnik korelacji liniowej Pearsona. Badania dotyczą sektorów niefinansowych w latach 2003-2008 (III kwartał). Obliczenia przedstawia tab. 5.

Tabela 5. Współczynnik korelacji liniowej między wskaźnikiem rentowności kapitałów własnych a wskaźnikami płynności finansowej w sektorach niefinansowych w Polsce (w latach 2003-2008)

Sektor	Korelacja między WNP a ROE	Korelacja między WSP a ROE	Korelacja między WBP a ROE
Budownictwo	0,49	0,96	0,91
Chemiczny	-0,04	-0,32	-0,27
Deweloperzy	0,69	0,66	0,37
Drzewny	0,65	0,57	0,46
Elektromaszynowy	0,35	0,65	0,06
Energetyka	0,26	0,1	-0,01
Farmaceutyczny	0,06	0,29	0,35
Handel	0,85	0,72	0,92
Hotele i restauracje	0,17	0,42	0,38
Informatyka	0,92	0,83	0,77
Lekki	0,53	0,55	0,56
Mat. budowlanych	-0,16	-0,36	-0,2
Media	-0,88	-0,67	-0,62
Metalowy	0,79	0,73	0,66
Motoryzacyjny	0,81	0,77	0,72
Paliwowy	0,13	-0,05	-0,15
Spożywczy	0,48	0,04	0,86
Telekomunikacja	-0,01	-0,07	-0,06
Wartość średnia dla wszystkich sektorów	0,34	0,32	0,32

Źródło: opracowanie własne na podstawie: [Internet 1].

Rys. 1. Współczynnik korelacji liniowej między wskaźnikiem rentowności kapitałów własnych a wskaźnikami płynności finansowej w sektorach niefinansowych w Polsce (w latach 2003-2008)

Źródło: opracowanie własne na podstawie: [Internet 1].

W analizach statystycznych przyjmuje się, że jeżeli współczynnik korelacji wynosi:

- mniej niż 0,2, to oznacza brak związku liniowego między badanymi cechami,
- 0,2-0,4 – zależność liniowa wyraźna, ale niska,
- 0,4-0,7 – zależność umiarkowana,
- 0,7-0,9 – zależność znacząca,
- powyżej 0,9 – zależność bardzo silna [Ostasiewicz, Rusnak, Siedlecka 1997, s. 276].

Wyniki zaprezentowanych w tab. 5. obliczeń potwierdzają wyraźną zależność liniową między wskaźnikami płynności a wskaźnikiem rentowności kapitałów własnych w większości sektorów (w szesnastu na osiemnaście). W trzynastu sektorach korelacja jest dodatnia, co oznacza, że w przedsiębiorstwach z tych sektorów poprawie rentowności finansowej towarzyszyła poprawa bezpieczeństwa płynności finansowej. Może to oznaczać, że w przedsiębiorstwach z tych sektorów zachowane zostały w badanym okresie właściwe proporcje między maksymalizacją rentowności, do której dążą właściciele, a bezpieczeństwem płynności, o które dbać muszą zarządzający. Tylko w trzech sektorach (chemicznym, materiałów budowlanych i medialnym) korelacja była wyraźna, ale ujemna, co może oznaczać, że w przedsiębiorstwach z tych sektorów maksymalizacja rentowności odbywa się, przynajmniej częściowo, kosztem bezpieczeństwa płynności. Tylko w sektorach paliwowym i telekomunikacyjnym obserwujemy brak związku liniowego między badanymi cechami (wynika to ze specyfiki produktów i usług oferowanych przez te sektory, a także z bardzo silnej pozycji spółek dominujących w tych sektorach). Wartość średnia

współczynników korelacji dla wszystkich sektorów w przypadku trzech wskaźników płynności jest bardzo zbliżona i osiąga poziom 30%, co oznacza zależność liniową wyraźną, ale niską.

Wyniki analiz i sformułowane wnioski mają charakter ogólny i odnoszą się do sytuacji całych sektorów, nie identyfikują natomiast indywidualnej sytuacji poszczególnych spółek. Stanowią one punkt wyjścia do bardziej szczegółowej analizy przyczynowo-skutkowej prowadzonej dla pojedynczych spółek, opierającej się na wybranych metodach deterministycznych [Bednarski i in. 1996, s. 42].

Literatura

- Bednarski L., Borowiecki R., Duraj J., Kurtys E., Waśniewski T., Wersty B., *Analiza ekonomiczna przedsiębiorstwa*, AE, Wrocław 1996.
- Buk H., *Nowoczesne zarządzanie finansami. Planowanie i kontrola*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2006.
- Ostasiewicz S., Rusnak Z., Siedlecka U., *Statystyka. Elementy teorii i zadania*, AE, Wrocław 1997.
- Sierpińska M., Jachna T., *Ocena przedsiębiorstwa według standardów światowych*, PWN, Warszawa 1997.

Źródła internetowe

- [1] <http://www.rsg.pl> (11.12.2008).

FINANCIAL LIQUIDITY AND FINANCIAL PROFITABILITY OF NON-FINANCIAL SECTORS IN POLAND

Summary: Although liquidity and profitability are contradictory as main factors in financial management of every entrepreneur, in practice these indicators depend on each other. The purpose of this article is an attempt to specify the strength of linear relationship between financial profitability and financial liquidity. The Pearson's linear correlation indicator is an instrument that has been used to determine the analysis of these relationships. The profitability indicator of equity capital and liquidity ratios was studied. According to obtained results, in the substantial majority of sectors there is an explicit though moderate linear relationship between assessed indicators.